

ÚSTŘEDNÍ VOJENSKÁ NEMOCNICE

...od nemoci ke zdraví...

1. část

Naším pacientům poskytujeme stále lepší a kvalitnější péči,

říká ředitel ÚVN plukovník MUDr. **ŠTEFAN BRUNCLÍK, MBA**

Tentokrát jsme v našem cyklu rozhovorů o Ústřední vojenské nemocnici neoslovili žádného přednostu či primáře kliniky nebo oddělení. Naším hostem byl ředitel ÚVN plukovník MUDr. Štefan Brunclík, MBA, který je v jejím čele letos již pátým rokem. Že to byla léta plodná, dokazuje celá řada úspěchů, za něž byl mimo jiné oceněn i titulem Manažer odvětví zdravotnictví roku 2006.

Můžete ve stručnosti uvést váš profesní životopis? Jaká byla vaše cesta k funkci ředitele ÚVN?

Po maturitě na civilním gymnáziu jsem byl přijat na tehdejší Vojenský lékařský výzkumný doškolovací ústav v Hradci Králové. Nástupem na něj jsem se stal vojákem z povolání a začal studovat Lékařskou fakultu v Hradci Králové. Vedle přednášek na této fakultě museli vojenští studenti absolvovat i vojenské předměty – především válečnou internu a válečnou chirurgii, ale i další obory s vazbou na armádu.

Po skončení lékařské fakulty jsem v roce 1985 nastoupil na dvouleté postgraduální studium do olomoucké Vojenské nemocnice. Po jeho ukončení jsem byl převelen do Litoměřic na pozici zdejšího posádkového lékaře. V roce 1991 mně byla nabídnuta funkce velitele zdravotnického praporu 1. tankové divize a zároveň ředitele vojenské nemocnice v Terezíně. Nemocnice byla otevřená i civilním pacientům. Na jaře roku 1995 však byly v rámci organizačních změn v armádě všechny vojenské útvary v Terezíně zrušeny a zrušena byla i nemocnice.

Přijal jsem nabídku na funkci zástupce ředitele Vojkové zdravotnické služby v Hradci Králové. Působil jsem zde asi čtyři roky a mezitím strávil i rok na studiích v USA na zdravotnické akademii v Texasu. Po této době jsem byl náčelníkem Vojkové zdravotnické

služby Armády ČR vyzván, abych přešel do Prahy na Generální štáb dělat jeho zástupce. Zde jsem pracoval zhruba pět let. Na jaře roku 2004 mně tehdejší ministr obrany nabídnul funkci ředitele Ústřední vojenské nemocnice v Praze a 1. června téhož roku jsem do této funkce byl jmenován. Dá se tedy říci, že má cesta k řediteli ÚVN byla opravdu od píky.

Mezi Vaše nejtěžší životní rozhodnutí prý patřilo vzdát se lékařské praxe ve prospěch manažerské práce. Když se dnes ohlédnete, litujete tohoto rozhodnutí?

V letech 1991 – 1995 jsem dělal chirurga. Hodně jsem operoval a v té době uvažoval, že chirurgie bude mojí náplní do konce života. Ale po zrušení terezínské nemocnice se moje cesta začala ubírat jinudy a já se rozhodl pro manažerskou práci. A ta se dá dobře dělat jenom na plný úvazek. Myslím si, že vytvářet a zajišťovat stále lepší a kvalitnější pracovní podmínky pro naše zaměstnance, a tím i lepší a dokonalejší péči pro naše pacienty, je neméně obtížné a důležité, jako operovat. Cítím to tak, a proto svého rozhodnutí věnovat se manažerské práci ve zdravotnictví nelituji.

Jak se liší řízení ÚVN od řízení některé srovnatelně velké civilní nemocnice?

Myslím, že je to v podstatě totožné. I z hlediska financování ze strany zdravotních pojišťoven jsou na tom oba typy nemocnic, tedy vojenská a civilní, podobně. Ale ve vojenské nemocnici se lépe řídí a slaďuje veškerá činnost prostě z toho důvodu, že všichni naši primáři a přednostové klinik jsou vojáci z povolání a mají disciplínu (směje se).

V několika uplynulých letech probíhala v ÚVN za provozu rozsáhlá komplexní rekonstrukce a modernizace. Loni v únoru byla završena otevřením pavilonu C s nejmodernějšími lékařskými technologiemi. Jak lze tuto rekonstrukci vyhodnotit?

Musím se pochlubit, že v přípravě rekonstrukce pavilonu C jsme viděli tak trochu „za roh“. Když jsem před pěti lety nastoupil do funkce, byl plán rekonstrukce tohoto pavilonu právě na stole a řešil se. Já byl tehdy přesvědčený, že se leccos musí udělat jinak, než jak bylo navrhováno. Podařilo se mi změny prosadit a dnes je tento projekt hotov. Jsme rádi, že rekonstrukce a modernizace nemocnice proběhla, protože v dnešních podmínkách, kdy se projevuje ekonomická a hospodářská krize, by bylo velmi složité získat odpovídající finanční prostředky.

Kolik prostředků bylo v rámci rekonstrukce ÚVN proinvestováno?

Jenom v pavilonu C to bylo 800 milionů Kč, včetně multifunkčního operačního sálu s magnetickou rezonancí pro zákroky v oblasti neurochirurgie. Na světě existují pouze dvě obdobná zařízení, a to v Belgii a Arizoně v USA.

Během let 2004 až 2008, kdy probíhaly stavební rekonstrukce pavilonů a oddělení ÚVN, bylo proinvestováno zhruba 1,5 miliardy korun.

Již od vašeho nástupu do funkce ředitele je připravován ojedinělý projekt, který by měl probíhat za pomoci soukromých investorů. Můžete tento záměr představit?

Začnu poněkud šířeji. Naším strategickým záměrem je postupně vybudovat v ÚVN špičkové zázemí srovnatelné s podobnými pracovišti v dalších členských zemích NATO. Počítáme s tím, že ÚVN bude výcvikovým a školícím zařízením fakultního typu, které vzdělává vojenské a civilní lékaře a spolupracuje s mezinárodními institucemi v rámci Evropské unie a NATO. V duchu této strategie chce Ústřední vojenská nemocnice za pomoci soukromých investorů postavit ve svém areálu hotel, ubytovnu pro personál a parkoviště. Hotel bude mít kapacitu asi 260 lůžek, ubytovna by měla

mít zhruba 240 lůžek. Parkovacích míst bude postaveno cca 300.

Projekt by se měl uskutečnit jako spolupráce veřejného a soukromého sektoru, takzvaného PPP (Public Privat Partnership). Chceme vybrat soukromého investora nebo skupinu firem, které by hotel, ubytovnu a parkoviště postavily a zhruba 25 let provozovaly. Po uplynutí této doby, až se jim vložené investice vrátí, resp. zhodnotí, budou všechna zařízení převedena na nás.

Co tento projekt znamená pro nemocnici a její pacienty a co přinese veřejnosti?

Projekt hotelu, ubytovny personálu ÚVN a parkoviště se skládá z několika funkčních částí, které mají z ekonomického hlediska odlišnou charakteristiku. Projekt lze rozdělit na dvě základní části. Je to veřejná část, která bude užívána přímo ÚVN a bude sloužit k zajištění jejích služeb. Sem patří především ubytovna personálu ÚVN, bazén, zhruba 200 parkovacích míst v podzemním parkovišti, ale také informační centrum a zcela nově vybudovaná vstupní brána ze Stamicovy ulice. Ta se stane hlavním vstupem a vjezdem do ÚVN, protože ten současný nevyhovuje ani polohou, ani příjezdovou cestou.

Druhá část projektu je komerční a bude zajišťovat stravovací a ubytovací kapacity pro navazující aktivity ÚVN (např. kongresy a semináře), ale bude sloužit také široké veřejnosti. Do komerční části patří především hotel, dále hotelová restaurace, konferenční centrum, ke stovce parkovacích míst v podzemním parkovišti a také obchodní pasáž.

Chtělo by se říci: k čemu potřebuje nemocnice hotel?

Hotel bude sloužit například pro ubytování pacientů tzv. jednodenní chirurgie, kteří první den absolvují operaci a druhý den jdou na kontrolu. Jejich stav tedy nevyžaduje hospitalizaci, a jsou-li mimopražští, nevyplátí se jim vracet na noc domů. Hotel v areálu

nemocnice pak pro ně může být řešením. Také lehčím pacientům může hotelové ubytování být komfortnější variantou pobytu v nemocnici.

Hotel se všemi službami a konferenčním centrem bude samozřejmě k dispozici také pro běžnou veřejnost. Konec konců, komerční část je to, co aktivuje zájem soukromého sektoru k účasti na realizaci celého projektu.

Jaká je charakteristika tohoto projektu, zejména předpokládaná výše investic a jakou část z nich ponese ÚVN?

Vybraný strategický partner ponese klíčová rizika, to je hlavně riziko výstavby, riziko dostupnosti služby a také riziko poptávky u komerčních činností. Ústřední vojenská nemocnice a ministerstvo obrany ponese riziko za nevyužití předem nasmlouvané kapacity a za aktivity, za něž budou platit fixní uživatelské poplatky.

Očekávané investiční výdaje činí v dnešních cenách řádově 850 - 950 milionů Kč a ponese je soukromý investor.

Chci zdůraznit, že v České republice se jedná opravdu o naprosto unikátní a výjimečný projekt, který našim pacientům, zaměstnancům i veřejnosti přinese značné výhody.

V jaké fázi se nachází jeho příprava, resp. realizace?

Tento rozsáhlý projekt, o kterém se bavíme, byl schválen usnesením vlády č. 1082 z 24. září 2007. V současné době probíhá soutěžní dialog s privátními partnery a bude zpracovávána projektová dokumentace.

Neohroží realizaci tohoto PPP projektu nynější světová ekonomická krize?

Věřím, že nikoliv. Situaci sledujeme a pečlivě vyhodnocujeme. Ale nemá cenu si nalhávat, že se ve světové i naší ekonomice nic neděje. Jsme realisté. Předpokládali jsme původně, že již koncem letošního roku bude proveden první výkop. Bohužel, celosvětová situace na to vliv má a trochu nás zbrzdila.

Věřím ale, že na jaře 2010 bychom už mohli s prvními stavebními pracemi začít.

Nenaruší tak rozsáhlá stavební činnost provoz ÚVN?

V žádném případě. Demoliční i stavební práce se budou odehrávat pouze v západní části areálu nemocnice, tedy daleko od jednotlivých pavilonů.

Je dnešní Ústřední vojenská nemocnice srovnatelná s podobnými zařízeními v jiných členských státech NATO?

V tomto ohledu si ÚVN stojí opravdu velmi dobře. Za svého působení v předešlých funkcích jsem měl možnost navštívit v podstatě všechny vojenské nemocnice v zemích NATO. Většina jich poskytuje zdravotnické služby pouze vojákům v činné službě a jejich rodinným příslušníkům. Nejsou tedy otevřené veřejnosti, jako je tomu v našem případě. A to nám všechny členské země závidí, protože i to je důvod, že v rámci ÚVN disponujeme se špičkovými přístroji, v řadě případů i světově unikátními, na které téměř žádná z vojenských nemocnic NATO nedosáhne.

Jak došlo k otevření ÚVN široké veřejnosti?

ÚVN a ministerstvo obrany stály po reorganizaci armády na profesionální složku v roce 1994 před situací, kdy nemocnice byla pro armádu kapacitně příliš velká. Bylo tedy rozhodnuto, že se zcela zpřístupní i civilním pacientům - po čase se toto rozhodnutí ukázalo jako vynikající. Počet ošetřených postupně narůstal, a zatímco před rokem 1994 byl objem vojenských pacientů 85% a civilních 15%, po otevření nemocnice veřejnosti se poměr téměř přesně obrátil. Zkvalitnila se péče o pacienty a v souladu se světovými trendy se zkracovala i délka hospitalizace. Nemocnice poskytovala stále širší nabídku zdravotnických služeb a přicházeli další špičkoví lékaři. V roce 1997, v rámci rozdělení pražského regionu, se pak stala jednou ze spádových nemocnic pro Prahu 6. To vše logicky vyústilo v to, že ÚVN navázala úzkou spolupráci s lékařskými fakultami. Dnes má ÚVN charakter všeobecné fakultní nemocnice zajišťující komplexní péči. Jsou však oblasti, ve kterých se snaží profilovat s ohledem na svou roli v kontextu vojenského zdravotnictví. Za prioritu považujeme urgentní medicínu. Heliport umístěný na střeše pavilonu CH2 umožňuje příjem pacienta z vrtulníku přímo do haly. Heliport ÚVN je zatím jediný v ČR plně technologicky vybavený a uzpůsobený i k nočnímu přistávání.

Jiří Hruška

Druhou část rozhovoru s ředitelem ÚVN plukovníkem MUDr. Štefanem Brunclíkem, MBA, přineseme v květnovém čísle časopisu VELES LAVÍN 39.

